

Ballade vun dä Kölsche Schull-Lotterie

Kölle es en jroße Stadt,
die och fröher alt ärch vill Enwonner hatt.

Die Stadt es einfach esu attraktiv,
dat se wäß wie jeck am janze Liev.

En letzter Zick ävver es jo bekannt,
dat ne Haufe Immis sich hehin hät verrannt,
un dat die neu Lück, wä hätt dat jedaach,
och Wonnunge bruche för mieh wie en Naach.

Die han, un dat kunnt mer jo wirklich nit wesse,
sujar ärg vill Pänz – dat es schön – un bedresse.

Weil dat deit jo bedügge: do kanns nit mieh waade,
mer bruche neu Schulle un Kinderjaade.

En Düsseldorf hät för de Schulle et Rejalt
en staatse Frau met Ministerjehalt.

Do rejeert souverän et Yvonne Jebauer,
dat es zwar em Amp, ävver och nit schlauer.

Dat drieht jän am Rädche en dr Politik –
off nor es verstellt dä klore Blick:

Et schmieß „G Aach“ op dr Haufe met Möll
und brängk ons zoröck „G Nüng“ met Jebröll.

Nu felle die Räum en de Hütere Schulle:
ävver dat es en Saach, die andere lüse sulle.
En Kölle hät üvver de Stadt et Rejalt
en staatse Frau met OB - Jehalt.
He rejeert souverän et Rekers Henriettche,
dat es jo jewählt un drieht en Kölle am Rädche.
Et drieht am Rädche zick Johre un Woche,
nor passeere deit nit, wat et de Wähler versproche.

Wann do dat Pech häs, do bes Schullkind en Kölle,
en de vierde Klass un däts jään dodrop zälle,
em Johr 2022 ene Plaatz zo han
enner Hütere Schull un nit irjendswann,
dann weeste wach als Loß enner Trommel,
un et Loß es ene Plaatz en Pullem-Stommel.
Küss do us Sölz odder Junkersdörp,
nee, wat e Jlöck, fahr noh Widdersdörp.
Die Müllemer Pänz – dat es jo e Ding -
nemmen et sprichwötlich Böötche no – nee, nit Düsseldörp! - no Monheim am Rhing!
Wä säht dann, dat mer dä Puute et jünne,
dat die sich de Schulle selvs ussöke künne?
Un üvverhaups: Mobilität es doch dat,
wat och Pänz liere müsse en unserer Stadt.

Un bes do ganz schlau un en de vierde Klass:

op dich waad alt Lehrer Welsch en dr Kaijass.

Do liert mer dreimol null es null -

mieh bruchste nit en ner kölsche Schull!

Saneerung un neu baue, dat Thema es heiβ,

es ärch komplezeet he, wie jedermann weiβ.

An dä städtische Baustelle, hängk, wie mer süht,

e riesig Plakat: „Sie hat sich bemüht!“

Un kleinjedruck dodrunger steit zo lese,

woröm un wiesu su schlääch kerre die Bese:

„Doch widdrijje Ömständ wore zo beklare,

dröm hammer et nit jeschaff NIT zo versaare.

Do kammer nix maache, dat es schicksalhaff!

Mer däten jo jään, ävver et fellt ons an Kraff,

an Personal, an Moppe un e bessje Mot, -

ävver söns simmer Spetze, sin richtig jot!“

Kölle es jo en jroße Stadt,

die alt unger de Römer zo ligge hatt.

De Kirch un de Adel han ons nit jeschaff,

och Napoleon nit, un dä wor „taugh“.

De Preußen han ons met de Domturm bestoche,

ävver die Kölsche sin ejje, stolz, unjebroche.

Mer loße ons jaarnix vun andere verzälle,

die ons Reputation nor schlääch schwade welle.

Us däm kölnische Logo de Domspetze strieche
dun mer us Frack, - sull dä Woelki doch krieche!

© Rita Goldammer